

119. Dájúdájú Àwa ni A rán ẹ nísẹ pẹlúu òdodo kí o jẹ oníròò-idùnnú àti olùkìlò. A kò sì ní bí ẹ léèrè nípaà àwọn èrò (iná) Jahiimu.

120. Àwọn Júù àti Kirisiteni kò sì ní yónú sí ẹ láéláé àyàfi tí o bá tẹlẹ ojú ọ̀nàà wọn. Wí pé: Dájúdájú ojú ọ̀nàà ti Allaahu ni ọ̀nà. Tí o bá sì tẹlẹ ifẹ́ inú un wọn lẹyìn ìgbà tí imọ̀nà ti dé wáá bá ẹ, kò ní sí olùgbòwọ̀ tàbí olùrànlọ̀wọ̀ fún ẹ látí ọ̀dọ̀ Allaahu.

121. Àwọn tí A fún ni Ìwé-Mímọ́ tí wọn sì tẹlẹ ẹ ní tòótó (lẹyìn ìgbà tí wọn kà á tán) àwọn yẹn ni wọn gba iwé náà gbọ, sùgbón àwọn tí wọn sàìgbàgbọ síi, àwọn ni ẹni ọ̀fò.

122. Mo pe ẹyin ọmọ Israa'iilu, ẹ rántí idẹ̀ra Mi tí Mo ẹ fún yín àti pé dájúdájú Èmi ni Mo dá yín lólá láarín àwọn àgbáyé.

123. Kí ẹ sì páyàà ojó kan tí ẹmí kan kò sì ní lẹ ẹ oore kan kan fún ẹmí miiran, tí ààrò kò ní jẹ gbígba lówọ̀ rẹ, tí ipẹ́ sise kò ní ẹ é lánfààní, bẹẹ ni wọn kò ní rí irànlówọ̀ gbà.

124. Àti pé ìgbà tí Olúwa Ibraahiimu dán an wò pẹlúu àwọn gbólóhùn (àṣẹ) kan, ó sì mú wọn ẹ. Ó (Olúwa) wí pé: Dájúdájú Èmi yóò ẹ ẹ ní aṣíwájú fún àwọn ènìyàn. Ó (Ibraahiimu) wí pé: Àti nínú un àwọn àrómọ̀dọ̀mọ̀ mi. Ó (Olúwá) wí pé: Adéhùn Mi kò ní kan àwọn aláboṣí.

125. Àti pé (ẹ ẹ irántí) ìgbà tí A ẹ ilé náà (Kàhábà) ní ibùṣẹ́rì-padà-sí àti ààyè ifàyàbalẹ́ fún àwọn ènìyàn, (Allaahu wí pé) Ẹ mú ibùdúró Ibraahiimu ní ààyè irun kíkí. A sì ẹ májẹmu pẹlú Ibraahiimu àti Ismaahiilu. (A sọ fún wọn pé): Ẹ ẹ ilé Mi ní mímọ́ fún àwọn tí yóò máa rọkiri ká ilé náà, àti àwọn tí yóò máa kóràró fún ijọ́sin (fún sise *Í'tikááfù*), àti àwọn tí wọn yóò máa rùkùhù, tí wọn yóò sì máa foríkanlẹ.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾ وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ أَهْدَىٰ لِلْذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَذَّكَّرُ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْغَافِلِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذْ أَبَتَىٰ إِبْرَاهِيمُ رَبَّهُ بِكَلِمَاتٍ فَاتَمَمْنَ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَآخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾